

1638.

1. Decker, Fridericus : De legitima liberorum.
2. Rebhan, Johann : De necessaria defensione
3. Schill, Johann Henricus : De juris Cancellariis
prescriptione
4. Tabor, Johann Otto : Specimen vindictarum Consti-
narum sive sententia Constitionis Consue-
de judiciis publicis Tit. 178

1639.

1. Berger, David : De usurpato palae seu bipedii quod
vocant jure, sive de meliorationibus colonis.
cum simplicium.
2. Lindener, Johann : De pactis dotalibus
3. Rebhan, Johann : Hypothecis et summaria
delinialis questionis, quae uxor mercatrix
sit et proprie dicatur, 2 Brevl. 1639 & 1717
4. Tabor, Johann Otto : De septenario testium testamta-
tionum numero

1639

5. Tabor, Johann Otto: De mora.

1640

1. Mechtoldus, Johann: De nominatione

2. Milstein, Justus: De ignorantia juris.

3. Boeckling, Jo. Henricus: De factis litterariis nostri tem-
poris, quae a licentia censurae programmaticae Argentor-
atenensis. (7 Dec. a. c. 1663 editi).

4. Birrenmenger, Joh. Hippolytus: De bonis paraphrasticis

5. Eyselius, Laurentius: De arbitris

6. Gressner, Johann Philippus: De testamento imperfecto
inter Liberos

7. Tabor, Johann Otto: De suffragatorum opera, et remunera-
tione vulgo dict. Affectiongeldt.

8. Tabor, Joh. Otto: Feudalium, consuetudinum, 9000 fol.

9. Tabor, Joh. Otto: De jurjurando. Disp. I.

10. Tabor, Joh. Otto: Analysis l. un. C. ubi de pomenore
ex oporteat.

1641.

1. Beckius, Laurentius: Disputatio juris . . . ad C. 12 C. et l. Comet. de fals.
2. Biceius, Gregorius: Commentationis ad locum juris in l. possideri § ex contrario § ff. de acqui. vel amitt. posses. pars II. ~~et pars I.~~
3. Brerchen, Johannes: De constituto.
4. Gaults, Paulus: De pactis adjectis.
5. Heus, Lambertus: De testamentis implicitis.
6. Lehringshausen, Philippus Erhardus: De jure vestigalium.
7. Otto, Fredericus: De remissione in possessionem ex testamento secundum l. ult. C. de evid. D. Hadro toll.
8. Rebhan, Joannes: De protestationibus.
9. Wild, Joannes Bruberger: De interventione.

1642.

1. Agricola, Johannes Jacobus: Discurus . . . ex l. 1 § 1 lib. 4. Inst. Imp. Justiniani de actionibus

1642.

2. Biceius, Gregorius : Commentationis et lacum
juris famosissimum . . . in l. possideri 3 §
et contrario 5 ff. de acquir. vel amittend. posses.
partis II membrum 2
3. Gulcher, Johannes Georgius : De conventionione
4. Rombacher, Henricus : De eo, quod interest
5. Schomer, Justus Fridericus : De unione prolium
6. Schwarzhert, Georgius : De jure accrescendi
7. Hueter, Johannes : De constitutione et acquisitione
fundi et inde competentis jure
8. Tabor, Johs Otto : Benedictorum sive quæstionum
publicæ tractatum syllabæ I
9. Tabor, Johannes Otto : Selectarum juris quæstionum
et facillorum paratitlorum Werumbecio intellectio
directarum disputatio XII. ad lib. 3. tit. 3. n. 4. : De per
sonis, quæ procuratores constituere possunt

1642.

10. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris quaestionum,
ad faciliorem paratitlorum Wesembecii intellectum
directarum disputatio XI et lib. 3. tit. 3 § 5 priores:

de procuratoribus.

11. Tabor, Johannes Otto: Selectarum juris quaestionum
et faciliorem paratitlorum Wesembecii intellectum
directarum disputatio XIII et lib. 3. tit. 3. n. 4.:

de personis, quae procuratores dari possunt.

12. Tabor, Joh. Otto: De jure societae occasione l. de
pascenda § C. de pactis.

10. Tab. Tabernaculi...
 11. Tab. Tabernaculi...
 12. Tab. Tabernaculi...
 13. Tab. Tabernaculi...
 14. Tab. Tabernaculi...
 15. Tab. Tabernaculi...
 16. Tab. Tabernaculi...
 17. Tab. Tabernaculi...
 18. Tab. Tabernaculi...
 19. Tab. Tabernaculi...
 20. Tab. Tabernaculi...

Die Universität zu Halle
in Halle a. S.

LECTURAE PHILOSOPHICARUM P. A. S. I. D. E.

Die Christl. Maximen

DECRETUM AUCTORITATE
Nobilissimi & Amplissimi J. C. S. C. V. V. V. V.
P. A. S. I. D. E. in sollemnibus
publicis academice Invefitate

Pro laudibus & promotione pietatis & quibusdā hono-
ribus, studijs & communicationibus
DOCTORALIBUS
P. A. S. I. D. E.

FREDERICUS Augustus
Sponsino-Palatinus
in Halle a. S. in sollemnibus
publicis academice Invefitate

Omnigenæ felicitatis fatoris & datoris

DEI OPT. MAX. auxilio gratioso submisit
& devotè invocato,

Nobilissimi & Amplissimi

JURECONSULTORUM

Ordinis in celeberrimâ Inclytâ Reipubl.
Argentinenſis Universitate

DECRETO ET AUTORITATE,

Has assertiones INAUGURALES

DE

JURIS

LAUDEMIALIS

PRÆSCRIPTIONE.

IMMUNITATUM AC

PRIVILEGIORUM IN UTROQUE JURE

Doctoralium obtinendorum

CAUSA

*Discussioni & censura publica submitte,
& propugnaturus est*

JOHANNES HEINRICUS Schill/

Durlaco-Marchicus.

Die i. Mensis Apru.

ARGENTORATI

Typis JOHANNIS REPPIL

ANNO M. DC. XXXVIII.

218.

1638, 3.

Nobilissimis, Magnificis, Amplissimis,
Consultissimis, Excellentissimis, Clarissimis
VIRIS,

DN. ERNESTO FRIDERICO MOLLINGERO,
J. U. D. Com. Palat. Cæs. in clytæ Reip. Argentinensis Consi-
liario & Advocato gravissimo, Patrono suo magno.

DN. JOHANNI OTTONI TABOR, J. U. D. & in
alma Argentinensium Universitate Cod. & Feud. Professore
celeberrimo, Præceptori, Promotori & Fautori suo summâ
esperantiâ observando.

DN. JOHANNI GUILIELMO ABELIO, Sereniss.
Principis ac Domini, Domini Frid. March. Bad. & Hach-
berg &c. Consiliario, & ararii præfecto meritissimo, Sufce-
ptori suo patris ad instar æternum honorando.

VT ET

Prudentissimo, variarumq; rerum usu spe-
ctatissimo viro,

DN. STEPHANO Ditz / rei lignariæ Reipubl. Argent. Cu-
ratori vigilantissimo, Fautori & Hospiti de se optimè merito.

*Dominiis Mecænatibus, iurisperitis, Promotoribus
& Benefactoribus suis summo reverentiæ
cultu perpetim colendis*

*disputationem hanc inauguralem
In debita observantiâ lætissimè,
Animi beneficia recolentis ætolsimè,
Et ulteriozem sui commendationem*

•) Eo, quo decet, affectu
D. D. D.

Joh. Henricus Schill.

Nomine Domini nostri Jesu Christi, qui & res penitus desperatas donare, & consummare virtutis suæ magnitudine potest. *Iustinian. in §. 2. de concept. ff. l. i. §. 1. in fin. C. de V. l. E. ad omnia consilia, omnesque actus semper progredendum. l. 2. in pr. C. de off. pref. p. ator. Afr.*

THESIS I.

Ququam regulariter omnis rei alienæ alienatio sit in jure nostro prohibita. *l. 1. C. de reb. alien. non alienand. l. 30. in f. C. de pact. l. 20. ff. de A. R. D. casus tamen nonnulli reperiuntur, quibus etiam res alienas quadantenus alienando licet trāsferre. l. 2. C. de commun. rer. alienat. l. 2. & l. fin. C. de quadrienn. prescriptione & alibi.*

2. Ejus generis est etiam alienatio rerum Emphyteuticarum, olim quidem & antiquitus indistinctè concessa, ut arguit *sexius in §. aded autem. 3. v. ut ecce. Inst. de locat. conduct. l. 1. in pr. ff. si ager vectigal. C. l. 1. §. 2. h. r. cum & legari. l. 71. §. ult. ff. de Legat. 1. l. 219. ff. de V. S. Amplissimus Dn. D. Locamerus Preceptor & Patronus meus perpetuo honoris & memoria cultu prosequendus in fasciscul. q. 21 2. Harprecht. ad §. 3. n. 237. & seqq. Inst. de Locat. con. l. 1. Borcholt. de feudis. cap. 3. num. 42. Inlius Clarus in §. Emphyteusis. q. 15. & donati. §. 3. Inst. de locat. & conduct. & ibidem Excellentissimus Dominus Doctor Locamerus in notis suis. l. 1. C. de fundo patrimon. Coras. ad l. 3. C. de iure Emphyt. n. 3. & in dotem dari potuerint. Harpr. d. l. num. 360. & ab eodem laudati Auctores. sed hæc libera alienandi potestas Emphyteuta in venditione tantum Justiniani constitutione nova adempta est, in ceteris negotiis non item: quapropter ceteræ alienationes ipsi relictae sunt liberæ. Quicquid enim nova lege specialiter non videtur expressum, id veterum legum constitutionumque regulis relictum intelligi debet. *l. praprimus 32. in fin. C. de Appellat. Bocerus in l. 2. disp. 14. ib. 67. ita tamen, ut nulla alienatio jure concessa sit & valeat, nisi à novo Emphyteuta domino præmium & honorarium aliquod ultra pretium sit solutum. C. l. A. si ager vectigal. ib. 59.**

3. Præmium vel pretium illud supernumerarium à Justinia-

no sacratissimo nostro Imperatore ex pretii quantitate dicitur
QUINQUAGESIMA; à Feudalis verò juris compilatoribus vocatur
LAUDEMIIUM, quod vocabulum apud juris interpretes est usitatil-
mum & frequentissimum.

4. Ne autem dum hac vice loco disputationis inauguralis
pro more habendæ nonnihil de Juris Laudemialis præscriptione
sum propositurus, rem illotis, quod aiunt, manibus aggrediar, pri-
mo de Laudemii vocabulo nonnulla præmittenda mihi sunt: cum
turpe sit prius determinare velle, quam terminos intelligere, *arg.*
l. 27. ff. qui testamēt. fac. poss. & quæ in verbis refidet obscuritas, mul-
tum id quod tractatur involvat, & tanquam expansa quædam nu-
bres omnem intelligendi vim animo auferat, Imp. Leo Nov. 42. De-
nique quia cum aliàs verba nihil aliud sint, quam rerum notæ at-
que signa; necesse sit, quemadmodum ignoratis signis, ignorantur
signata; ita ignoratis verbis, res quoque ipsas ignorari.

5. Laudemium, (aliis Laudimium, aliis Laudemia in fœ-
minino genere, *Wesemb. consil. 16. part. 1.*) cum *Frantzio* (cui quod
universam Laudemiorum materiam antehac confusam, & nullibi ordina-
tè tractatam singulari industria & eruditione in certum corpus redege-
rit, omnes qui circa materiam hanc occupati sunt, plurimum se debere fa-
ceri coguntur) habeo pro barbaro, & Latinis scriptoribus incogni-
to vocabulo *v. Amad. à Ponte Lombriuscus quæst. laud. 2. à laudâdo di-*
*ctum videtur: sive idè quod dominus directus alienationem in-
ter veterem & novum Emphyteutam laudet sive approbet: sive*
idè, quod novus Emphyteuta Laudemium in laudationem & re-
ognitionem domini solvat. Laudare enim et si pluribus gaudeat
significationibus, ut idem sit, quod verbis effetre. Virg. libr. 2. Georg.
laudato ingentia rura. nominare. Idem eod. aut illaudati nescit Bursi-
dius aras, id est, nec nominandi. l. 6. §. 5. ff. de act. Empt. Plaut. in capt. act. 2.
ff. 3. plerunque tamen significat approbare verbo vel scripto, vel
re ipsa. Hinc Cic. in orat. pro Sextio, Pompejus approbavit & laudavit
sententiam Cottæ. Amad. à ponte d. l. Laudativum dici mavult Alciat.
1. parerg. quod latinus sit, ut in simili, à donando donativum. Gi-
phan in tractat. de iure Feudal. cap. 2. num. ult. latinè arbitrium dici
posse putat, motus oratione Ciceronis in Pison. cui & Calvinus in Le-
xico de verbis feudalib. assentit, voce Laudat, abusus loc. Iustin. li. 1. c. 12.
v. 4. Alexander sua sibi dari rescriptis, iussitq; supplicem venire, & regni
arbitria victori permittere. Idem lib. 22. cap. 2. n. 5. Concinnius & ve-
rius

sius Introitus dici potest, ut est apud *Plin. l. 10. Ep. 117. certum aliquid omnes qui deinde βαρβαροι leguntur, debeant pro introitu dare l. penult. §. alimno ff. de legat. 3. Sueton. in Claud. Vocatur & releuium, quod præstando releuet eum, cui præstetur & solvatur indigenti, sed hæc vox ferè in feudalibus usurpatur. *Rosenthal. de feud. c. 6. concl. 66. n. 1.* Laudemium Suedi vocant (dicente *ita Besoldo. in Theatro practico. l. 1. b.*). Handlohn/ Weglohn/ alii Lehnwahr/ Lehngelt/ Erb- schaz / item Anleuth/ Ergezung/ Ehrschaz / Wehn. *in pract. observ. l. 11. Imperator Leo in Novell. 13. eis d'eluvov* appellat. Franciscus Solfon. *in Lucern. Laudem.* & alii plura barbara recentent synonyma, utpote foriscapium, adduamenta, adhoa, capfolda, Anata, servitium burfale, Acapita, vastatium, penna aurea. Galli nuncupant *ventes, accordements, la bien venue, l'entrée.**

6. Cum autem in quovis genere disciplinæ *προκατάδευμα* ac preeliminare inevitabile sit definitio, *Coler. in pref. process. execut.* & illa scalam ad scientiam apparet, & fundamentum sit sequentium, eaque neglecta pronus admodum & præceptum in tractatione ipsarum rerum esse soleat lapsus, definitio quoque Laudemium cum *C. I. A. d. th. 59.* quod sit quinquagesima pars pretii vel æstimationis loci, quia ad aliam personam transfertur. *l. 3. C. de iure Emphyre.*

7. Quinquagesimam partem ipse gloriosissimus Imperator noster definit den fünfzigsten theil des Kauffschillinges / ut pro 100 florenis, solvantur 2 / von 50 st einen / vnd von 100 zweien gulden / ut minorum avaritia, quam malorum marem Imper. *in Nov. 8.* appellat, compesceretur, neve quid immoderatus exigetur. Id quod ansam dedit Fulgoso *Consil. 6. circa med.* ut statuerit, quantitatem illam consuetudine tolli vel mutari non posse. Plus autem valde & minus quandoque de more regionis aut pacto exigi, multis exemplis docet *Amsed. à ponte q. 4.* Jure Norico est quintadecima pars pretii: ita enim *in reform. Noric. l. 13 §. vnd so der etzen Herr tit. 23.* doch daß der Käufer den fünfzshenden Pfennig / Pfündt / oder Gulden nach anzahl der Kauffsumma zu handlohn endricht vnd bezahl. In Franconia, Saxonia, Thuringia est vigesima pars, ut scilicet quinque solvantur de centum, principibus nimirum. Nobilibus enim Franconiæ ferè 10. debentur de 100. dann sie ex inveterato usu, (*Wehner. in pract. observat. voce handlohn*) von 100. gulden Kauffgeldt 10. gulden handlohn nemmen.

In quibusdam locis plures quam 10 vel 20 solvantur solidi, & à miseris hominibus eorumque viribus & medullis miserè extorquentur, & vix precarius illis dimittitur spiritus. Bald. in l. hoc iure. ff. de l. & l. gl. in l. si ager. §. 1. de V.O.

8. Hisce itaque tanquam metatoribus præmissis, non errare me puto, si in vestibulo cum Julio Claro in sentent. lib. 4. q. 23. & hæc quæram j. quis teneatur solvere Laudemium, Emphyteota an acquires, emptor an venditor? Cum Amad. à ponte. q. 9. huic oneri allego novam Emphyteotam vel Emptorem. Wesembec. consil. 10. n. 2. Molina. in consuet. Paris §. 23. n. 8. Francisc. Solson. in Lucerna Laudem. preclud. 5. ubi ait, generaliter omnes scribentes hoc tenere, & multis autoritatibus hanc sententiam confirmat Bursar. consil. 55. n. 16. Hartm. Piff. lib. 1. q. ult. Nisi aliter per statutum disponatur. Amad. à ponte d. l. unde Bald. in l. si prædium. in 2. column. C. de Edil. Edict. dicit, quod quando statutum non faciat mentionem, quis debeat solvere gabellam, intelligatur, quod solvat acquires & non vendens, l. debet. ff. de Edil. Edict. De consuetudine autem inter partes ferè solet hac de re conveniri, vnd wird darauff gestauß / vnd vass bedinaet / wer das Lehengett tragen vnd erlegen soll. Alicubi enim dimidia pars solvitur ab Emptore & altera dimidia à venditore. Wehner. in pract. observat. voce Hand sohn.

9. Dixi quis teneatur solvere Laudemium, non ^{en los röv} ^{en aiv} vagari videbor, si 2. quærerem. Cui nam præstanda quinquagesima? Uno verbo, Domino directo, cui debetur pro labore investiturae & immisione Emptoris in possessione reali, rei venditæ. Guid. Pap. decis. 101. n. 3. Surd. decis. 31. n. 8. Item in tesseram agnitionis & consensus. Henning. Gæd. consil. feud. 25. n. 8. & 9. & ob defensionem. Taf. l. ult. n. 32. C. de iure Emphyt. Wes. consil. 16. n. 8. quippe idèd Laudemium nuncupatum quod dominum directum laudet & approbet. vide ib. 5. Non autem hoc intelligi debet, ac si omni novo Domino Laudemium præstandum esset, sed quando manus serviens mutatur, ut loquitur Frantzkius c. 4. n. 22. namq; Laudemium saltem ob novam investituram solvitur, ea verd quæ à novo Domino pristino possessori fit, non pro novâ reputatur: sed magis est renovatio prioris investituræ, quam Dominus etiam invitus concedere tenetur. Factum enim antecessoris præstare necesse habet. c. 1. quis success. ren. & s. 1. de invest. de realien. fact. Adde quod mutatio, quæ fit ex parte domini sine facto possessoris contingat, ut proinde non satis æquum sit possessorem inde prægravari. Si enim

enim toties, quoties in persona Dominorum aliqua contingit mutatio novum Laudemium solvendum esset, nullus sanè esset hac in re modus neque finis: sed domini alienando bona pro libitu, novum emungere possent Laudemium, quotiescunque ipsis visum fuerit. *Hartm. Pist. q. ult. lib. 1. n. 16. adde si exemplum desideras Fratrum c. 4. n. 22.*

10. Pone autem, quod Dominus directus decesserit, relicta heredi proprietate, alteri vero usufructu ipsius proprietatis, in quaestionem jam venit, si durante usufructu contingat rem Emphyteuticam alienari, cui debeatur Laudemium, proprietario an usufructuario? Cum Julio Claro *q. 23. in tract. Emphyt.* id tribuo usufructuario. Reputatur enim Jus Laudemii recipiendi inter fructus Emphyteuseos, ideoq; regulariter Laudemia usufructuario persolvenda sunt. *Hartm. Pist. lib. 1. q. ult.*

11. De quibus autem rebus (libet, & querere) sit præstandum Laudemium? Juris est expressi de rebus Emphyteuticis. *l. 3. C. de iure Emphyt.* An autem de bonis feudalibus ultra officia Equestria etiam Laudemium debeatur à nonnullis in quaestionem deducitur? Negat simpliciter Anton. Gothofr. *disput. 8. Feud. th. 8. lit. C. ubi ait, Laudemii solutionem à jure nostro feudali exulantem & alienans esse probat. c. 1. de feud. dat. in vic. leg. commiss.* Negat & *Webner. in pract. observat. voce Handlohn ex jure scilicet feudali non deberi, nisi & aliter statuto vel consuetudine loci sit receptum, cui & calculus album addo. Nam Schneidevvein part. 5. feud. n. 61. refert, de consuetudine introductum esse nonnullis in locis, das man vort Ritterlehen Gütern Lehenwahr gibt zur wideraab vnnnd widererständniß der Gaben vnd Wohlthaten / so der Herr mit der Belehning dem Lehenman beweiff. Adde *Guid. Pap. decis. 415. n. 3. ubi ait, de generali consuetudine patriæ Delphinalis, Sabaudienfis & aliarum provinciarum circumvicinarum, accipi Laudemium instar rerum Emphyteutarum ob feuda concessa.**

12. Consequens jam est, ut etiam præmittam (4) ex quibus contractibus Laudemium debeatur? Cum Francisco Solson. *in Luccern. Laud. qu. 1. principali*, breviter me expediens, ut ad propositum ipsum deveniam, aio, deberi ex omni contractu alienationis, & ex omni actu, ex quo dominium transfertur de uno in alium, sive fiat per contractum Emptionis venditionis, vel per permutationem sive in solutum dationem. *l. fin. C. de iure Emphyt. c. potuit. extr. de Locato.* quod ipsum ab æquitate abhorretere non videtur. Quem.

Quemadmodum enim aliud migraturi, secundum statuta locorum-
que consuetudines tertiam vel quartam, aut decimam de bonis
suis loci prioris superiori præstant (vulgò vocant den Abzug / Ab-
schoss / Nachsteren / Abesarth / Auslosung / Abschiedung / Aufstauff.)
Gail. 2. Obs. 36. n. 10. Ita quoque novus Emphyteuta jure antidotali
pro beneficio accepto Dominum aliquo honorario recognoscere
debet, veluti in recompensationem ejus damni, quod Dominus ex
immuntatione persone sentire posset. *Harrm. Pistor. d. q. 50. n. 2.*

13. An verò Liberi Emphyteutæ in Emphyteusi succeden-
tes parentibus teneantur solvere Laudemium magna DD. digla-
diatio est? Etsi prima fronte videri posset, teneri eos, cum per suc-
cessionem alteretur persona possessoris & divisio habeat vim alic-
nationis: in alienatione autem deberi Laudemium modo dixerim
2h. antecedenti, Mod. Pistor. q. 35. n. 2. Ejus tamen negativam in cõsiliu
intrepidè sartam tectam que conservare studebo cum Salicet. *in d.
l. ult. n. 13. Amad. à ponte. q. 10. Harrm. Pistor. d. q. ult. & aliis.*

14. Sed jam omiſſis illis, quæ pro instituta materiæ ne-
cessitate prælibasse sufficiat, & viam planam & apertam red-
didere, non de juris hujus Laudemialis præscriptione contra no-
vum Emphyteutam urgenda hoc loco sollicitus ero, cum animad-
verterim tractationem istam an sc: & intra quod tempus res Em-
phyteuticaria ob non solum Laudemium committatur, aut em-
ptor ea privetur, jam dudum decisam esse. *vide Ioann. Peir. Surd. decis.
200. contra Corbulum de Jure Emphyt. c. 5.*

15. Sed de præscriptione contra ipsum Dominum ventila-
ta, an scilicet contra illum jus Laudemiale vel necessitas solvendi
Laudemium possit præscribi & libertas fundo laudemiali ad-
quiri.

16. Hæc controversia ex nobilioribus & famosissimis in ju-
re nostro una est, eaque non ultima, cujus etiam usus in foro est fre-
quentissimus, explicatio autem inter Doctores incertissima. Ra-
tiones speciales, & autoritates eximie sunt in utramque partem
added ut vix sciam ad utram in tanto dissertationum ancipitum flu-
ctu atque Oceano transire, aut in quem satis tutum portum me
conferre aulam: quæcumque enim oculos & vela verto, est cælum
undique & undique pontus. Simpliciter hanc questionem affir-
mant *Amad. à ponte q. 47. per totum. Gerhard. Maynard. decis. 46. part.
4. Paris de Puteo in cap. 170. an in servituri in pr. de quart. Episcop. debet
quod lapsus 30 vel 40 annorum plenissimam ponat securitatem*

l. 2. C. de prescript. 20 vel 40 annor. l. 4. C. eod. aded ut contra eam amplius nulla detur restitutio. Glos. in l. art. Prator §. promittitur, in verb. impur. and. ff. de Minorib. Ioh. Petr. Sur d. decis. 4. n. 4. Socin. in consil. 194. q. 6. vol. 2.

17. Prescriptionem autem hanc ita volunt contingere si scilicet Dominus novum Emphyteutam investierit absque ulla Laudemii reservatione, & postea per continuos 10 annos ab eodem canonem receperit, nec unquam debiti Laudemialis mentionem fecerit. Iohan. Baptist. Costa de retr. cap. 8. cap. 11. num. 11. & num. 13.

18. Eamque sententiam contra Ecclesiam quoque obtinuisse testatur. Papon. lib. 12. t. 3. A. Faber in C. suo de iure Emphyt. desin 53. Guid. Pap. decis. 161. n. 2.

19. Idque multo magis obtinere volunt in prescriptione immemoriali, quæ propter vetustatem vim legis. l. 1. & fin. ff. de aq. pluv. arcend. & constituti obtinet. l. hoc iure. §. ductus aque. ff. de aq. quodid. & estiv. veritatisque vice fungitur, ut docet. Bald. in l. 1. in 3. not. C. de servit. & aq. Innocent. in cap. 2. de restit. in integr. Felin. in c. antecedentes column. 2. de prescript. & omnem defectum supplet, illudque quod aliàs irritum, nullum, & invalidum est, firmum & validum reddit. Bald. in l. 1. C. de stat. defunct. Barb. de prescript. part. 1. quest. 6. num. 8.

20. Tum enim si novos colonos Domini directi multoties sine requisitione alicujus laudemii annotaverint, ab iisque simplices census acceperint, desuper apochas in optima forma reddendo; Id, eos jus quæsitum amisisse dicunt.

21. Exactibus enim positivis induci consensum & renunciationem juris sui volunt. Ioann. Andr. in cap. qui tacet. de regul. jur. in 6. & DD. in l. Procurator. ff. ratam rem haberi. Bruno consil. 226. Felin. in c. cum Beribotidus coll. 4. v. 30. adverte. de sentent. & rejudic. Tyracuell. de legit. connub. gl. 7. v. Expens. num. 22. &c. Et quia is qui tempore labi finit dicitur renunciare concessionibus & privilegiis intra tempus impertitis. Bald. in l. 1. C. de integr. restit. eaque vis est temporis limitati, ut postea inducat contrariam dispositionem. l. fratres. ff. de penis.

22. Idque non tantum quoad præcedentia præmia seu Laudemia, auffs die verfall ne Erschas; extendunt; sed etiam ad futura porrigunt, seu ad amissionem & extinctionem juris in univ-

B sum,

fam. per regulam sive Brocardicon vulgatum: negligentia præcedentium excludit petitionem sequentium quod Bartolus cum allegatis inculcat in *l. de pupillo. §. §. si in pluribus locis. 16. de Nov. oper. nunciat. n. 2. v. si negligentia, facit quadantenus Tuscus conclus. 11. n. 34. in f.*

23. Idque multò magis si intervenerit actuum seu venditionum frequentia & pluralitas (wann ein Ehrschäsig qui obliereit in die 5. oder 6 hand aera then) ultra justam temporis intercapedinem intra quam facta aliquoties rei alienatione Domino nihil solum sit: *Panormit. in c. ad audientiam de præscript. n. 17. quem allegat nec reprobat Frantzkius dicto tractatu de Laud. c. ult. n. 17.*

24. E diverso plurimi sunt, qui negant Laudemii jus seu requisitionem desß Ehrschäsig forderuna unquam posse præscribi.

25. Rationem primam & potissimam hanc adducunt, quod res sit meræ facultatis, quæ quolibet cunque casu exigì possit vel non possit. *l. 2. ff. de via publ. Francisc. Balb. tract. de præscript. p. 4. p. 5. pr. q. 1. incipit, capio quartam partem. n. 1. & seq. Wesemb. in π. de Usurpat. n. 10. Item consil. 2. n. 47. Gail. 2. obs. 18. quia liberi arbitrii seu voluntatis, cui non præscribitur; & quia ex actibus merè voluntatis possessio vel quasi acquiri non possit. l. Proculus. ff. de damno infecto. l. 1. §. deniq. l. §. in meo. ff. de aqua plu. arcend.*

26. Alteram summo nisu eruere conantur ex *l. 2. C. de præscript. 30. vel 40. annorum.*

27. Tertiam hanc ingerunt, quia definiti juris sit, ut quædocunq; Emphyteuta eò deveniat, ut domino directo dominium suum in controversiam vocare velit, illius juris omnimodo iacturam faciat. *lur. Clar. in §. Emphyt. q. 25. Amad. à ponte q. 50. Corbul. de lure Emphyt. c. 1. n. 2. cum imò prima causa sit, ob quam Emphyteuta jus suum amittat, mendacium & inficiatio: quæ variè puniri solet. l. ult. ff. de rei vindicat. l. inde Neratius §. hac actio. ff. ad L. Aquil. quim. & furi comparatur inficiator. l. 5. 2. ff. de furr.*

28. Distinguunt alii initio an casus solutionis emerferit, nec ne: Ut hoc casu licet res per centum annos possessa esset, & casus solutionis nullus evenisset, puta, si alienatio in extraneum nulla facta sit, præscriptio libertatis solvendi Laudemium non sit introducta. *§. sancimus, de feud. sine culpa non amir. Amad. à ponte quest. Laud. 27. Felin. in cap. cum accessisset. column. 16. num. 2. vers. hanc regul. da consil. & ibi Decius. Balb. de præscript. in quart. part. 5. part. q. 1.*

illo

174.
Illo casu subdistingunt de solutione Laudemii in præteritum & futurum. Ut si aliquando casus evenisset, præscriptio præcedat quantum ad laudemia præterita, seu quorum exactio ante 30 annos fuit: eaque post hunc terminum exigi non possint: Bene autem futura. *Am. d. d. l. Balb. de præscript. d. loc.*

29. Mihi verò placet distinctio inter Laudemium materialiter sumptum, hoc est, inter utilitatem seu pretium ipsum quod singulis venditionum actibus exigi poterat, & Laudemium formaliter acceptum, pro ipso jure quinquagesimam ipsam exigendi, ut Laudemia quidè ipsa, id est, pecunia singulis vicibus præstanda 30. annis præscribatur; & ita commodum præteritum amittatur: non autem Jus Laudemiale, hoc est, facultas imposterù, ubi casus venditionis emerferit, Laudemium exposcendi.

30. Idque idè quia jus istud merè facultatis est, ergò præscribi nequit, quod satis th. 25. est deductum, adde *C. l. A. lib. 18. r. 1. th. 5. 4. Gail. 2. obs. 18.*

31. Maximè ab ipso possessore contra Dominum. *d. l. 2. C. de præscript. 30 vel 40 annor.*

32. Et quia non plus præscribi potest, quam quasi possessum fuerit. *l. 1. §. si quis interd. ff. de litem. actuque privat. l. deniq. & l. seq. Ex quib. maior.*

33. Denique cum præscriptionis jura sint odiosa non sunt temerè extendenda. *c. ne aliqui de privileg. in 6. c. odia. de reg. jur. in 6. l. cum quidam. ff. de Liber. & posth. Paris. consil. 114. num. 24. lib. 1. Decian. resp. 22. n. 26. vol. 1. & inde strictissimi juris esse dicitur præscriptio. Cravert. consil. 972. Sixtin. de regal. lib. 1. c. 5. n. 173.*

34. Secus est de actuali perceptione sive exercitio huius juris & commodo, cuius sanè negligentia seu neglectus præscriptione 30 annorum, ut alia jura, amittitur. Nec evertit hanc distinctionem axiomà illud, quod dissentientibus pragmaticis crebro in ore est atque calamo: negligentiam scil. præcedentium excludere petitionem sequentium: Nam procedit hæc regula, quando præcedens illud se habet tanquam causa ad sequentia: non quando causam aliam & diversam habet, ut ipse Br. & ejusdem apostillator Alexand. ibidem annotavit.

35. Unde ea venditio, quæ intra 30 annos celebrata est (licet eam alix præcesserint) exclusa non est, sed de ea Laudemium etiam 29 anno exigi potest.

36. Quibus ita deductis libet affinem annectere disquisitionem, num ergò pretium venditionis, de quo Laudemium præstandum est, accipiendum sit deductis meliorationibus, an vero pretii integri & universi, Laudemium debeatur?

37. Nonnullis iniquum videtur domum Emphyteuticam seu Laudemiale eamque fortè ruinosam & antiquam, initio 200 puta florenis venditam, postea restauratam, & plurima sui parte melioratam, ita ut, 100 florenis venierit, oneri quinquagesimæ totam subiici.

38. Cum hoc pacto novus colonus non de re dominorum directorum: sed de sua propria pecuniâ, quam in ædes Laudemiales impendit, Laudemium solvere cogetur.

39. Sed hæc tanti momenti, tantique ponderis non sunt, ut ne ab ista radicata sententia abstrahant, nempe quod omnino universum pretium debeatur.

40. Meliorationes enim accedunt fundo, ut accessiones suo principali. l. 2. C. de rei vend. Accessoria quippe ad naturam & qualitatem suorum principalium trahuntur, & ea in qualitate sequuntur, & ab illis non separantur. l. si duo & ibi Bart. in 1. not. ub. C. per quas person. nob. acq. Et quicquid in alterius rei cadit augmentum, sortitur illius naturam. Surd. decis. 78. Cum præterea contractus Emphyteuticus eâ fiat maximè ratione, ut res melior efficiatur, quod colligitur ex ipsius verbi Etymologia. l. fin. C. de iure Emphyt. & ibi Gloss. Emphyteusis enim dicitur, quod Latinis est implantatio seu insitio, & per metaphoram melioratio, quod sub meliorationis lege constitui soleat. Wesembec. in π. si ager vectig. Ideoque si prædium Emphyteuticum non melius & cultius: sed deterius redditur, de eo Emphyteuta eiici potest, cum contra legem contractus agat. Nov. 120. c. 8. & auth. qui rem huiusmodi. C. de SS. Eccles. l. l. Clar. l. 4. sent. §. Emphyteusis q. 26.

41. Et sibi imputare debet colonus, quod sciens fundum aliorum esse, tot impensas fecerit; & hanc etiam ob causam tam exiguum & fructibus non correspondentem canonem accipit dominus, quod sanctè non fieret, si meliorationes in usum ipsius non vergerent.

42. Atque ita rectissimè in causa appellationis NN. decisum est, das me an dessen in actis vorm Iderein jüngsten vortrat, s. a dium Emphyteutarum & Laudemialium von dem bestimten sauffa. l. 1. d. c.

der 400 gulden sonach die das ehrlchäsiges hauß auß einem schlech-
ten nach gültigen hirslein/welches faum 3 oder 400 gulden werch
gethesen/auffs new erbawt / vnd vmb so viel verbessert worden) der
fünffzigste pfennig des Rauffschillinges/das ist von jeden 50 einen
gulden / vnd also in summa 48 gulden Appellancien an statt des ver-
fallenen Ehrschöngs ub. zahlen.

42. Forlan non iniucundum erit, si & alteram his affinem
adiocero. An scilicet Domini directi cogi possint, ut jus ejusmodi
vendant, stante in primis statuto, daß man ewigke sinse/als an wel-
chem die Buraerschafft hoch belästiget würd/ablösen möge? Ut est
constitutio municipalis in clytæ hujus Reipubl. Argentinensis tit.
von ordnung der ewigk n unss n anno 1513. promulgata, item statu-
tum Francofurtense part. 2. tit. 7. art. 12.

44. Apertissimi quidè juris est, quod nemo in vitus vendere co-
gatur l. 11. l. 13. l. 14. C. de contrah. Empt. l. 5. C. de O. & A. l. 16. C. de iure delib.
l. 70. de R. V. l. 9. ff. de act. rer. amot. l. 2. C. ut nem. liceat in Emp. spec. se excus.
C. 1. A. de contrah. Empt. tit. 32 Sed hæc regula numerosas patitur exce-
ptiones, ait Socin. reg. 130. ubi 58 recenset. Præsertim cum favore
publicus privatæ utilitati præferendus, text. elegans in c. Imperia-
lem pr. de prohib. feud. alienat per Loth. text. in l. si quis in grave §. utrum.
ff. ad Scutum Syll. & l. utilitas. C. de primipri. l. unica §. si. C. de cad. toll. Et
publicæ utilitatis gratia à regulis juris communis recedatur, multa-
que permittantur, quæ aliàs sunt interdicta & prohibita. l. 51. §.
ult. ff. ad l. Aquil. c. Abbate §. fin. vers. præsertim de sentent. & rejud. in 6.
l. Barbarius. ff. de Off. Prætor. Unde Hippolyt. in pract. criminal. §. ag-
gredior n. 72. & Bald. in c. Ecclesia S. Marie. de constit. num. 8. dicunt,
favore reipubl. statutum Laicorum obligare Clericos, contra text.
in Auth. cass. C. de SS. Eccles. vide C. 1. A. d. l. Schneidevvein. de Empt. ven-
dit. n. 7. Mynsingers. Obs. 77. Gail. 2. Obs. 56.

45. Sed quid ego ad hanc ancipitem, & Gordio nodo intri-
catiorem quæstionem? Veniam merebor, nec plagium me com-
missurum sperabo, si iisdem verbis, quibus olim ad eandem re-
spondit Jurisconsultus quidam celeberrimus, Præceptor & Patro-
nus (heu quondam) meus optimus, desideratissimusque, hæc quæ-
stionem dimiseri, cum neque meliores rationes, nec digniora ver-
ba invenerim, quod mea me fateri cogit tenuitas. Nemlich/das
ein vnterscheid gemacht sell werden vnter den ewigen Zinsen/den
eiltliche derselben keine eigenschafft auff ihnen tragen / noch von
B 3 loca.

location vnd verlehungen herrühren: sondern lediglich als onera
vnd besch werden auff ein frembdes Gut zelegt sein: dieselbe können
nach außweisung eines municipals abgelöst werden: Ertliche aber
tragen eygenhafte auff ihnen / sonderlich die von Erblehungen /
oder andern locationen herrühren / selbige können keines wegs nach
außweisung derselben wider des Zinsherren willen abgelöst wer-
den. Et hac distinctione magni viri edubentius usum, quod
eam suggerere videatur supra laudatæ in clytæ Reipub. Argento-
ratis constitutio municipalis, ubi dicitur, doch sollen die anzeht
(alia Mss. habent ewia) Zins als E. b. v. vnd Mannleben / auch
Erblehungen hierinn nicht begriffen: sondern als ein Görtlicher
vnd r. ch. mäßig: r. Zins zug. lassen sein / cui consentit Constitutio
Francofurtensis part. 2. tit. 7. art. 12. hisce verbis, doch so fern sie (die
ewige Zins) die Lehen vnd Eygenhafte nicht auff ihnen tragen
oder hetten.

46. Atque hæc de spinosissima hac materia delibasse suffi-
ciat, id unum eslagito, ut si minus accuratè hac de re dixisse vide-
bor, illud ipsius materiae gravitati imputetur, quæ plurimis abditæ
difficultatibus diversis quasi vultibus rationum unumquemque
ad hanc vel illam sententiam faciliè allicere poterat. Præterea cum
hæc materia ut in foro gravissimis controversiis & dubitationi-
bus frequentata, ita nullibi ordinatè tractata, loquor cum Frantz-
kio in præfat. de Laud. & Isoson. in l. fin. C. de iure Emphyt. n. 30. nec ipse
Frantzkius (pace autem tanti viri dixerim) in præscriptione Laude-
miali multus fuerit. Et ex practica magis quam ex libris addisci
debeat, Coler. in process. Execut. p. 1. c. 10. n. 195. Et immensum æquor
sit, à nemine sulcatum, quin nec aditum Hærem. Pistor. quest. ultim.
Et quæstiones de Laudemiis sint quæstiones viro dignæ. Hieron.
Cagnol. in repet. l. 2. C. de pact. inter Empt. & vend. apud æquos excusa-
tionem (uti spero) facile merebor, censores; si materiam hanc ce-
non pertractaverim; sed tractaverim. Idque ed magis quod ipse
lubens agnoscam, alium invenire me posse plura & meliora, nemi-
nem omnia: Sed diu satis in materia gravi & odiosa, ut eam appel-
lat Molinæus in consult. Paris in §. 32. glos. 2. num. 3. candidum Lecto-
rem detinui. Habeat jucunditatis & refocillationis, ergò hæc
Epifagmata & Epifodia.

1. In confinio occisi cognitio an ei tribuenda in cuius tertio
prostratus capite, vel in cuius pedibus incumbit? Subtilis
& in-

& intricata est quæstio. Posteriolem affirmare annitar contra Dd. dissentientes.

2. An pœna Homicidii in multam pecuniariam converti possit? De hac quæstione mirificè equidem contendunt Dd. Negantium tamen subscribendum iudico.

3. An qui ad patibulum & taptores ad rotam damnati, aut qui in partes dissecantur avibusque dilaniandi exponi solent, sepultura jure priventur? Cum affirmantibus facio.

4. An relicta ad pias causas deficiente causa ob quam data sunt fiant caduca, ita ut revertantur ad heredes an ad alios usus pios transferri possint? Pro posteriore parte existimo.

5. An si artificii Juvenis locatus fuerit, ut in artificio instruat, cum pacto, ut per certos annos apud ipsum maneat, dati ex die Schrahre aut festo n. solle, isque astringatur, teneatur à reditu ad integrum tempus de novo, an verò tantum ad tot dies, quot abfuit. Posterius juri consentaneum, nisi consuetudo reclamet.

6. An purgandi ratio quæ est in *can. sæpè contingit. 2. quæst. 5.* Ich will das heilige Abendmahl data, aff. impfanaen, das ichs nicht geyhan habe sit probanda? Esse improbandam me saniores Theologi informant.

7. Locatores Museorum sibi ipsis nonnunquam in propria causa jus dicere, bibliothecasque studiosorum pro levissimo debito velut harpyiæ invadere solent, unde an hi Libri pro mercede locationis ipsis tacitè sint obligati, quæritur? Negativè concludentes. Justiora arma induisse ostendere conabor.

8. Vexatissima est quæstio, an privilegia Authent. Habita. illis etiam competant studiosis, qui in patria studiis invigilant? Affirmantibus ad stipulor.

9. An Doctores bullati eadem cum aliis qui in Academiis Promoti dignitate polleant? Cum grano salis affirmantem sequor.

10. An principes seculares Ecclesiasticam habeant potestatem? Ardua sanè & magni momenti quæstio diu in Theol. gorum & JCorum synedriis sequestrata, affirmantium autem aridet sententia.

11. Lepidè quærent Dd. An fratribus mendicantibus, Franciscanis scilicet usufructus constitui possit. Negantium opinio verior.

12. Libris omnibus legatis Jurisconsulto, an veniant solum libri legales, à nonnullis in dubium vocatur? Omnes venire statuo.

Gloria tibi Domine Jesu, qui es omnia, & super omnia
& præter omnia. Scalig. exer. 365. f. 2.

V I R O Clarissimo,
DN.
JOHANNI HENRICO SCHILLIO, J. U.
CANDIDATO, pro impetrandis, quos meruit, sum-
mis Doctoratus honoribus disputanti,
feliciter acclamo.

Non tua Romanos enses facundia, Tulli,
Sola artes docuit Pacis Musasque veteri:
Hic quoque, qua dubius Mars undique tela minatur,
Cedunt arma roge. Jurisprudencia victrix
Non contenta scholæ consultos sæpe dedisse
Artis inexhaustæ, mediis interrita turbis,
Instruit eximia rursum spectacula Pompæ,
Ducendumque tibi, SCHILLI Præclare, triumphum
SCHILLI, quem fortes opæ, pugnaeque, laborque,
Quem fortuna Piis sudantem exercuit armis.
Quem nova iam virtus stimulat decreta trophæa
Tanquam decernenda tenace labore mereri.
Quem cathedra excelsæ fundentem dogmata mentis
Assueto expectat Plausu: quem scriptio docta
Laudandum cunctis sua per *Laudemia* monstrat.
Dilectum, SCHILLI, caput, & Peramabile sidus
Nostratis cæli, quam te latusque lubensque
Exemplum facio votorum; cum reparanda
Ruderibus Patriæ soleo nova fulcra precari!
Perficiat quod capit opus, qui perficit unus
Omnia; nec sanctis sua numina subtrahit ausis.

Jo. Henricus Bœclerus,
Eloq. Prof. P.

ULB Halle
005 714 745

3

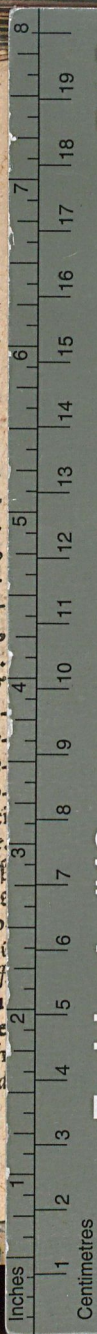

1017

Farbkarte #13

B.I.G.

...atis fatoris & datoris
...uxilio gratioso submisit
...cè invocato,

& Amplissimi
SULTORUM
...rimâ Inclytæ Reipubl.
...sis Universitate

T AUTORITATE,
AUGURALES

DE
R I S
EMIALIS
RIPTIONE.

TATUM AC
I IN UTROQUE JURE
m obtinendorum

A V S A
...nsura publica submitit,
...pugnaturus est

HEINRICUS Schill/
o-Marchicus.

Mensis *Oru.*
NTORATI
NNIS REPPIL.

DC. XXXVIII.

218

1638, 3.

